

ROMÂNIA

Judecătorul de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul

J.S. NR.59/A/2017

*Scris
Allul
03.07.2017*

28.06.2017

Către,

MINISTERUL JUSTIȚIEI BUCUREȘTI
ÎN TENȚIA DOMNLUI MINISTRU

Stimate Domnule Ministru, vă înaintăm prin prezenta memoria elaborat de către mai mulți judecători de supraveghere a privării de libertate, privind necesitatea operării unei modificări legislative în conținutul Legii nr.254/2013, față de competența Ministerului Justiției în ceea ce privește inițiativa legislativă în domeniu.

În speranța existenței disponibilității și a sprijinului necesar pentru materializarea acestei modificări, vă rugăm să primiți Domnule Ministru, expresia considerației noastre.

Cu respect,

✓ Judecător.

v v

CĂTRE MINISTERUL JUSTIȚIEI

Stimate Domnule Ministru,

Subsemnații:

formulăm prezenta

SESIZARE

prin care vă solicităm respectuos efectuarea demersurilor necesare pentru modificarea cadrului legislativ în materia executării măsurilor procesuale privative de libertate și a pedepselor privative de libertate, în sensul celor menționate în prezenta sesizare.

În desfășurarea activității noastre cu toții am constatat faptul că nu există instrumente juridice adecvate pentru sancționarea conduitei persoanei deținute care aduc injurii judecătorului de supraveghere a privării de libertate sau/și personalului unității penitenciare ori a centrului de reținere și arest preventiv.

Astfel, deși art. 3 al. 2 din Legea nr. 254/2013 prevede faptul că "*prin executarea pedepselor și a măsurilor educative privative de libertate se urmărește formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept, față de regulile de conviețuire socială și față de muncă, în vederea reintegrării în societate a deținuților sau persoanelor interne*", și deși instituția judecătorului de supraveghere a privării de libertate este una de mare însemnatate în noua filozofie legislativă privind executarea măsurilor procesuale privative de libertate și a pedepselor privative de libertate, cu toate acestea cadrul legislativ existent este complet ineficient în sancționarea faptelor persoanelor arestate preventiv sau deținute care se adresează injurios judecătorului de supraveghere a privării de libertate sau/și personalului unității penitenciare ori a centrului de reținere și arest preventiv.

Astfel, deși articolele 81 și 82 ale Legii nr. 254/2013 sancționează o lungă listă de fapte ale persoanelor private de libertate comise pe durata lipsirii lor de libertate, faptele de natura celor menționate de noi în prezenta sesizare nu cunosc o reglementare specifică, ci fac obiectul unei reglementări cu titlu general, înscrisă în art. 81 lit. h din Lege, anume a obligației care revine acestora de a manifesta "*o atitudine cuviincioasă față de orice persoană cu care intră în contact.*" Or, conform art. 100 al. 3 din Lege, nerespectarea

acestei obligații constituie abatere disciplinară ușoară, sancționabilă conform art. 216 al. 1 din Regulamentul aprobat prin H.G. nr. 157/2016, cu cele mai ușoare sancțiuni disciplinare (începând cu avertismentul) și, mai important, pentru care nu se poate dispune nicicând (nici în caz de repetare a acestei conduite) schimbarea regimului de executare a pedepsei, deoarece, potrivit art. 40 al. 6 din Lege, pentru a se putea lăua această măsură, este necesar ca persoana condamnată să fi fost sancționată disciplinar pentru o abatere disciplinară foarte gravă sau pentru *mai multe abateri disciplinare grave*.

Din acest motiv, al lipsei de fermitate a legislației în acest domeniu, ne-am confruntat frecvent cu persoane deținute care se comportă injurios și sfidător la adresa judecătorului de supraveghere a privării de libertate sau a personalului unității de deținere, afirmând textual "oricum nu aveți ce să îmi faceți".

Această situație este de natură a genera și celorlalte persoane private de libertate impresia că se pot comporta în orice fel cu judecătorul de supraveghere a privării de libertate, cu grefierul delegat, sau cu personalul locului de deținere, generând un mediu negativ în unitatea de deținere, complet contrar scopului executării pedepsei, edictat de norma sus-citată a art. 3 al. 2 din Legea nr. 254/2013.

Tocmai în acest fel s-a ajuns la situația în care și alți deținuți, încurajați de lipsa de fermitate a legii, să adrezeze în cor, în timpul cât se află împreună în preajma judecătorului de supraveghere a privării de libertate (d.e. în curțile de plimbare), astfel de injurii și calomnii.

Trebuie spus și faptul că aspectele semnalate de către noi sunt cu la fel dacă nu cumva chiar mai evidente în ceea ce privește activitatea personalului unității de deținere, care au înțeles cu amărăciune că legea penală nu le oferă niciun fel de protecție reală în fața acestor fapte, unii dintre aceștia adresându-ne solicitări verbale de a acționa în demersul nostru și în numele dumnealor, iar alții îmbrățișând o atitudine pasivă, de dezgust și resemnare, abandonând orice speranță că legea penală le poate oferi protecția adecvată exercițiului autorității cu care sunt însărcinați, arătându-ne că "oricum nimeni nu face nimic pentru a se schimba asta și am ajuns să ne prefacem că nu auzim".

Dar credem cu tărie că de la acceptarea acestei atitudini și până la transformarea acestui limbaj și comportament în comportament infracțional nu este decât un pas, aceste persoane mizând pe aceeași lacună legislativă și pe lipsa de fermitate a normei penale. În acest sens, vă aducem la cunoștință că s-a ajuns până la a ne fi adresate chiar amenințări atunci când activitatea noastră de aplicare a legii a deranjat așteptările unora dintre acestor persoane, unii dintre noi alegând să formuleze plângeri penale pentru comiterea infracțiunii de ultraj judiciar, prevăzută de art. 279 al. 1 C.pen., paralel cu desfășurarea procedurii disciplinare pentru comiterea abaterii prevăzute de art. 82 lit. p din Legea nr. 254/2013.

Mai mult, au apărut situații în care persoane deținute chiar să atace și să agreseze fizic atât magistrați (d.e. cazul recent al colegiei noastre, judecător la Judecătoria Aiud, atacată cu un ciob de către o persoană deținută) cât și personal al unităților de deținere, totul pe fondul afectării grave a autorității pe care trebuie să îl avem, prin protecția legii în primul rând, în exercitarea profesiei noastre.

Din acest motiv, apreciem că se impune operarea unei modificări legislative, în sensul calificării ca abatere disciplinară foarte gravă a acestei fapte, pentru a deschide posibilitatea aplicării unei sancțiuni corespunzătoare persoanelor care se fac vinovate de comiterea acestei fapte, inclusiv a agravării regimului de executare a pedepsei în care

acestea se află (este inadmisibil ca un deținut care adreseză constant injurii și calomnii judecătorului de supraveghere, erijându-se în "portavoce" și model despre cum să abusezi de o persoană investită cu autoritate de stat și aflată în exercițiul funcției să rămână, prin efectul legii, la regimul deschis de execuție a pedepsei).

Mai mult, considerăm că se impune inclusiv reevaluarea și din perspectivă penală a acestei fapte, sens în care apreciem că se impune modificarea art. 279 C.pen. pentru a încrimina, în mod similar fostului articol 239 al. 1 din vechiul Cod penal (în forma în vigoare până la modificarea operată prin Legea nr. 278/2006), și insulta și calomnia adresată unui judecător sau procuror aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, deoarece acest fapt se impune și prin decizia Curții Constituționale nr. 62 din 12 februarie 2007, prin care Curtea a refuzat că "nu există nicio incompatibilitate între principiul libertății de exprimare și încriminarea insultei și calomniei, care să impună dezincriminarea acestor infracțiuni", această decizie a Curții, deși obligatorie pentru legiuitor, nu a fost respectată niciodată, nici de legiul vechiului Cod penal, nici de cel al noului Cod penal, ceea ce este inadmisibil într-un stat de drept.

În concluzie, apreciind că această reglementare deficitară este de natură să încurajeze nu doar îndisciplina la locul de deținere, dar chiar totala lipsă de respect atât a autorității organului judiciar al judecătorului de supraveghere a privării de libertate, dar și a personalului cu funcții de conducere și de execuție al locurilor de deținere, contrar scopului executării acestor măsuri sau pedepse privative de libertate și rolului pe care judecătorii, ca magistrați așași în exercițiul funcției, sau funcționarii publici cu statut special așași în exercitarea autorității de stat îl ocupă și trebuie să îl ocupe în activitatea de aducere la îndeplinire, potrivit legii, a măsurilor și pedepselor privative de libertate, având în vedere și faptul că orice continuare a acestei stări de fapt conduce cu certitudine la generarea de pericole și mai mari pentru integritatea fizică a noastră și familiilor noastre, vă solicităm respectuos să demarați cât mai grabnic procedurile necesare pentru modificarea cadrului legislativ în materia executării măsurilor procesuale privative de libertate și a pedepselor privative de libertate, în sensul celor menționate mai sus.

Rămânând în așteptarea răspunsului dumneavoastră,

Vă rugăm să primiți, Stimate Domnule Ministru, expresia finală a noastră considerații.

07.06.2017

1.
2.
3.
4.
5.
6.